دریچه

جاسوسی اسراییل در روسیه ادامه دارد

■ اسراییل به همان عادت دیرین خود برمی‌گردد که موصوف به خیانت به دوستان بود. اخراج وابسته نظامی اسراییل از مسکو که گفته شد به دلیل مسایلی است که به امنیت روسیه آسیب می‌رساند، نخستین حادثه در سلسله حوادث جاسوسی اسراییل علیه روسیه نیست. با این وصف همکاری‌های نظامی اسراییل و روسیه درحالی استمرار دارد که نشانه‌هایی حاکی از نزدیکی اسراییل به چچن است. میخاییل گورباچف، رییس‌جمهور اسبق روسیه زمانی که فهمیدالکساندر یاکوویلیو یکی از بهترین رفقایش در زمان طرح برنامه پروستریکا به رقیب سرسختش بوریس یلتسین پیوسته است، به او گفت: یهودا! زیرا هر دو آنها از ۲۰ سال پیش مشغول کارهایی بودند که به بازسازی روابط مسکو- تل آویو مربوط می‌شد. این سخنی است که در حال حاضر بسیاری از روس‌ها آن را تکرار می‌کنند. آنها از خطاهایی گله دارند که موجب نزدیکی روابط با اسراییل شد. زیرا در عین حال که روسیه معاهداتی را در زمینه همکاری نظامی با اسراییل امضا کرده بود، اسراییل از هیچ‌گونه تلاشی در جهت خدشه وارد کردن به امنیت ملی روسیه دست برنداشت. یکی از این موارد اعمال جاسوسی بود که از دهه ۹۰ قرن گذشته تا همین نزدیکی‌ها استمرار داشته است. آخرین مورد آن دستگیری وادیم لیدرمن بود که مسکو سال گذشته او را درحالی دستگیر کرد که داشت از طریق یکی از مزدورانش اطلاعاتی را درباره روابط نظامی روسیه با ایران و سوریه و تعدادی از کشورهای خاورمیانه جمع‌آوری می‌کرد. با وجود آنکه اسراییل دلایلی دراین‌باره ارایه نداد که بی‌گناهی لیدرمن را اثبات کند اما مسکو در نهایت اجازه داد وی به اسراییل بازگردانده شود. موضوعی که همین چند روز پیش مقامات اسراییلی آن را افشا کردند و گفتند او را با یک وابسته نظامی دیگر که اختیارات کمتری دارد، تعویض کرده‌اند. لیدرمن یکی از ماموران اطلاعاتی زبده اسراییل بود که آموزش‌هایی در سطح عالی دیده بود و زبان روسی را مانند خود روس‌ها حرف می‌زد. در عوض جایگزین او «یاکوب حبیب» کسی است که روسیه را خوب نمی‌شناسد و هیچ رابطه‌ای با دستگاه‌های اطلاعاتی نداشته است. از این رو او فقط در چارچوب پروتکل‌های موجود فعالیت خواهد کرد و ظاهرا سایر کارها را باید نمایندگان موساد در موسکو انجام دهند. نکته جالب توجه اینکه منابع اسراییلی و روسی می‌گویند این نخستین بار نیست که چنین حادثه‌ای در طول دو دهه اخیر، یعنی از زمان بازسازی روابط روسیه و اسراییل اتفاق می‌افتد. در سال ۱۹۹۶ چهره ریووین دانیل مزدور موساد افشا و معلوم شد که از طریق یک سرهنگ روسی تصاویری از اماکن سری تعدادی از کشورهای خاورمیانه را از یک مرکز اطلاعات ماهواره‌ای روسی گرفته و در اختیار موساد قرار داده است. این همان فردی است که در نهایت آویگدور لیبرمن، وزیرخارجه فعلی اسراییل تصمیم گرفت او را به‌عنوان سفیر اسراییل در ترکمنستان تعیین کند. مسکو همچنین در سال ۲۰۰۹ ساموئل پولیشوک را که در سفارت اسراییل نقش منشی داشت به اتهام جاسوسی دستگیر کرد. او نیز یک شهروند شوروی سابق بود که در سال ۱۹۷۹ از اوکراین به اسراییل مهاجرت کرده بود. به این ترتیب باید گفت عملیات جاسوسی اسراییل در روسیه فراوان است و مهم‌ترین عوامل آن نیز مهاجرانی بودند که قبلا از کشورهای تابعه اتحاد جماهیر شوروی به اسراییل کوچ کرده بودند. برخی از این افراد هنوز هم در کنف حمایت آویگدور لیبرمن وزیر خارجه اسراییل قرار دارند. لیبرمن خود نیز یکی از این مهاجران بود که در اتحاد جماهیر شوروی متولد و بعد از طریق مولداوی به اسراییل کوچ کرد. بسیاری از این شگفت زده‌اند که اسراییل چگونه علیه کشوری که آن را دوست قدیمی خود می‌داند دست به عملیات جاسوسی می‌زند و در همان حال می‌کوشد تا از این پس نیز با این کشور روابطی عمیق و مستحکم داشته باشد. همین چندی پیش بود که توافقات تازه‌ای بین آناتولی سردیوکف، وزیر دفاع روسیه و ایهود باراک، وزیر دفاع اسراییل حاصل شد. به رغم اینکه این توافقات دو جانبه بیشتر به نفع اسراییل است زیرا راه نفوذ خود را به بازارهای جدید سلاح در هند و ترکیه فراهم می‌کند با این حال برخی بر این باورند که هدف از ارسال جاسوس‌های اسراییلی به روسیه تنها در جهت منافع این رژیم نیست بلکه در این میان طرف سومی نیز از این ماجرا بهره می‌برد و آن ایالات متحده آمریکاست. در ماه‌های اخیر گزارش‌هایی منتشر شد که نشان می‌داد بین چچن و اسراییل نیز روابط جدیدی شکل گرفته است که آن را هم باید از همین زاویه مورد بررسی قرار داد. در واقع اسراییل از این طریق سعی می‌کند به اعماق منطقه قفقاز نفوذ پیدا کند. این روابط برای نخستین بار در دهه ۹۰ قرن گذشته شروع شد که اسراییل سعی کرد با ژنرال جوهر دودایف پس از اعلام استقلال چچن رابطه برقرار کند. هم‌اکنون نیز اسراییل سعی می‌کند از طریق نام‌گذاری یکی از خیابان‌های کوچک شهرک ابوگوش در غرب بیت‌المقدس به نام حاج‌احمد قادروف، رییس‌جمهور پیشین چچن همین راه را ادامه دهد. در مراسم نام‌گذاری این خیابان بود که گروهی از طرف دولت چچن به همراه بازرگانانی در نیمه ماه نوامبر گذشته به اسراییل سفر کردند. روزنامه اسراییلی معاریو درباره این دیدار نوشت: دیدار مذکور منجر به توافقی شد و طرف چچنی وعده داد یک مدرسه و یک مرکز فرهنگی را در این شهرک بسازد. منابع دیگر اسراییلی افشا کردند که در همین رابطه سلیم جبر، شهردار این منطقه با سفری به چچن در گروزنی با رمضان قادروف، رییس‌جمهور و وزیر فرهنگ و علوم چچن دیدار داشته و همچنین احتمال دارد رییس‌جمهور چچن برای افتتاح چند پروژه در آینده به اسراییل سفر کند. در پایان باید گفت مجموع اینها تلاش‌هایی است که از سوی اسراییل صورت می‌گیرد تا از طریق آن بتواند به مواضع حساس تاریخی و جغرافیایی دولت روسیه نزدیک شود و از همان زاویه طرح‌های جهنمی‌اش از آنها سوءاستفاده کند.

منبع: الاهرام

محمد البلتاجی، دبیرکل حزب عدالت و آزادی مصر:

مصر دموکراتیک خواهد بود

ترجمه: محمدعلی عسگری

دو بار نزدیک بود کشته شود؛ یک‌بار به دلیل فعالیت‌های سیاسی و در جریان شرکت در ناوگان دریایی ترکیه (کشتی مرمره) که با حمله وحشیانه نیروهای کماندوی اسراییلی مواجه شد و یک‌بار دیگر هم در دوران مبارک. دکتر محمد البلتاجی، دبیرکل حزب تازه تاسیس عدالت و آزادی (بازوی سیاسی جنبش اخوان‌المسلمین در مصر) واقعا بیش فعال است. نه خودش آرام می‌گیرد و نه تلفن همراهش. مواضعش گاه مشکلاتی را برای او رقم می‌زند با این همه هرکسی برای او احترام قایل است هرچند نظراتش را نپسندد. او یکی از کسانی است که در میدان‌التحریر حضور پررنگی داشت. نگران و خشمگین و در عین حال نویددهنده است؛ نگرانی‌اش به‌دلیل انقلاب مصر و تهدیدهای خارجی و داخلی است. عصبانیتش به‌دلیل شورای نظامی حاکم بر مصر است که می‌گوید در مرحله انتقالی، کند عمل می‌کند و فضای دموکراتیک کشور را خدشه‌دار می‌کند اما در عین حال به آینده خوشبین است و می‌گوید خون شهیدان پایمال نخواهد شد و انقلاب به ثمر می‌نشیند. به اعتقاد او انتخابات، میزان وفاداری مصری‌ها را به گروه اخوان‌المسلمین نشان داد. اما پس از انتخابات به گفته او این گروه حاضر است با رقیبان خود متحد شود زیرا مسوولیت‌ها اینقدر سنگین است که یک گروه نمی‌تواند همه آن را به دوش کشد. در این گفت‌وگو او از وضعیت آینده مصر و روابط با آمریکا و اسراییل و توافقات بین‌المللی، حقوق و آزادی‌های عمومی و خصوصی به‌ویژه حقوق اقلیت‌ها و شکل دولت و نظام آینده موردنظر این تشکل و چالش‌های فراروی آن سخن می‌گوید.

شما به اتفاق دیگران به دنبال حوادث قصرالعینی علیه نیروهای امنیتی شکایت کردید. دلیل این کار چه بود؟

طرح‌هایی سازمان‌یافته از داخل و خارج مصر وجود دارد که به‌صورتی آشکار روند انقلاب را تهدید می‌کند. با این حال شورای نظامی همین‌طور تماشا می‌کند. گویی کسی دیگر باید کشور را اداره کند. من از اظهارات پی در پی آنها دراین‌باره تعجب می‌کنم. احساس می‌کنم دست‌هایی پنهان وجود دارد که سلامت کشور را تهدید می‌کند. بنابراین از آنها خواستم که به سرعت این دست‌ها را شناسایی کنند و بگویند چه کسانی دست به کشتار اعتصاب‌کنندگان در برابر ماسبیرو یا جاهای دیگر زده بودند. چه کسی تلاش می‌کند در این شرایط بحرانی، مصر را به آتش بکشد. فرقی نمی‌کند از بین اعتصاب‌کنندگان باشد یا از بین نیروهای امنیتی. کسانی می‌خواهند این انقلاب را به بن بست بکشانند و بر سر راه آن مانع بگذارند تا نتواند به اهدافش برسد. پیکر نظام سابق همچنان حکومت می‌کند و طرفداران مبارک همچنان امنیت و سلامت وطن را تهدید می‌کنند. زمان وقوع این حوادث، بسیار نگران‌کننده بود زیرا در نیمه انتخابات پارلمانی بود که مصر می‌رفت تا نهادهای قانونی را تاسیس کند تا هر کس به حق خودش برسد.

برگردیم به انتخابات، دیدار سناتور جان کری با مقامات حزب عدالت و آزادی علامت سوال‌های زیادی را مطرح کرد. شما درباره محتوا و نتایج این مذاکرات چه می‌گویید؟

شفاف باید بگویم که این دیدار در مصر انجام شد. دیدار با آنها که ممنوع نیست. از زمان‌های دور روابط آمریکا و مصر براساس تسلیم و تحقیر و وابستگی کامل بوده. مبارک و اطرافیانش منافع آمریکا را هدف اساسی خود قرار می‌دادند حتی اگر به‌ضرر منافع ملی مصر تمام می‌شد. تعجبی ندارد اگر بگوییم واشنگتن اساسا مردم مصر را از قلم انداخته بود. وقتی انقلاب ۲۵ ژانویه اتفاق افتاد، آمریکا ابتدا علیه آن موضع گرفت. آمریکا موافق این انقلاب یا ایجاد تغییرات نبود. اما در نهایت مجبور شد با آن همراهی کند تا رودروی مردم مصر قرار نگیرد. از این رو اخوان‌المسلمینی که به تندروی و تروریسم بین‌المللی متهم می‌شد، دیدیم چگونه راه به راه در اظهارات هیلاری کلینتون گفته می‌شد که با آنها تماس گرفته شده است. ما به اینها اهمیت نمی‌دادیم تا اینکه جان کری آمد و درخواست کرد با ما بنشیند و دیدگاه‌های ما را در مورد مسایل جاری بشنود.

آیا رابطه با اسراییل ممکن است؟

دولت مصر، دولتی است که به میثاق‌ها و موافقت‌نامه‌های بین‌المللی احترام می‌گذارد و نسبت به آنها متعهد است.

توافقنامه صلح و صدور گاز به اسراییل چه؟

ما به تعهدات خودمان احترام می‌گذاریم و به آنها عمل می‌کنیم. اما به عنوان یک ملت حق داریم این توافقات را بازخوانی کنیم و مطابق با منافع‌مان آنها را اصلاح کنیم. مثلا توافقنامه مربوط به گاز از نظرسیاسی، اقتصادی و اجتماعی خیلی به ضرر مصر تمام می‌شود. مصری‌ها خودشان ساعت‌ها در صف‌های طولانی برای گرفتن نفت و گاز می‌ایستند و آن وقت کشورمان گاز را به اسراییل صادر می‌کند. ما باید این توافقنامه‌ها راتغییر دهیم البته نه به صورت هرکی هرکی بلکه طبق منافع و قوانین بین‌المللی.

حالت ترس و وحشتی، اگر نگوییم رعبی، که دربین بخش‌های مختلف جامعه است را چطور ارزیابی می‌کنید؟ آنها نگران آزادی‌های مدنی و بازگشت دوران استبداد به‌خصوص با روی کار آمدن اسلام‌گرایان هستند. دراین‌باره چه‌می‌گویید؟

اجازه بدهید بگویم آزادی‌های عمومی مانند آزادی بیان و برگزاری تظاهرات و اعتصاب و غیره جزو اولویت‌های ماست. چون خود ما به‌مدت ۸۰ سال از اینها محروم بوده‌ایم و در این راه جان و مال‌های زیادی را پرداخته‌ایم. در اینها بحثی نیست. اما زبانی را که الان برخی به کار می‌برند به شکلی عامدانه و درباره آزادی‌های فردی است. هدف‌شان ایجاد ترس نسبت به اسلام‌گرایان مصری است و به آنها دروغ و بهتان می‌بندند. از آن گذشته برخی دیگر از دموکراسی دفاع می‌کنند و به آن فرا می‌خوانند ولی وقتی به نفع اسلام‌گرایان می‌شود آن را رد می‌کنند. خداوند سبحان به انسان اینقدر آزادی داده است که ایمان بیاورد یا کفر بورزد. طبق دیدگاه اخوان‌المسلمین نمی‌شود کسی را مجبور به کاری کرد یا چیزی را بر او تحمیل کرد. ما در شریعت برای ترک حجاب مجازاتی را نمی‌بینیم، گرچه این یک فریضه است. در ابتدای دهه ۷۰ تعداد دختران محجبه در دانشگاه‌ها بسیار کم بود. اما امروز بیش از ۹۰ درصد آنها محجبه شده‌اند. ما بیش از دیگران از آزادی‌های فردی و عمومی دفاع می‌کنیم به‌خصوص که سال‌هاست این آزادی‌ها را از ما دریغ کرده‌اند.

درباره حقوق مسیحیان چه می‌گویید. چون از جریانات اسلام‌گرا می‌ترسند و زبان آنها را نمی‌پسندند؟

به آنها می‌گوییم ما نگرانی‌شان را درک می‌کنیم و سوال‌های آنها بحق است. ما باید به پرسش‌هایشان طوری جواب بدهیم که آنها اطمینان پیدا کنند. با این حال باید ما از نزدیک با هم گفت‌وگو کنیم و به صورتی مستقیم دیدگاه‌های هم را بشنویم. رژیم سابق اجازه نمی‌داد که آنها حرف‌های ما را بشنوند یا ما حرف‌های آنها را بشنویم و با هم گفت‌وگو کنیم. اخوان‌المسلمین در طول تاریخ‌شان رابطه خوبی با برادران قبطی داشته‌اند. حتی استاد حسن‌البنا، مشاورانی مسیحی داشت. ما از سیاره دیگری که نیامده‌ایم. سال‌هاست که با هم زندگی می‌کنیم. اخوان‌المسلمین، حساسیت‌های دینی با این برادران ندارند و هرگز ما مشکلی طایفه‌ای نداشته‌ایم بلکه به اندازه توان‌مان در دوران گذشته سعی کرده‌ایم اگر مشکلی به وجود آمد آن را حل کنیم. درشیوه ما افراط گرایی و نفرت‌پراکنی یا خشونت نبوده است بلکه بیشتر میانجی‌گری و تسامح و اعتدال و نرم‌خویی بوده است. تجارب گذشته ما همین را نشان می‌دهد (درسندیکاهای حرفه‌ای و هیات‌های تدریس و پارلمان و غیره) ما حتی در فهرست‌های خودمان اسامی قبطی‌ها را آوردیم. برای همین به آنها می‌گوییم اجازه ندهید دیگران بین ما و شما فاصله ایجاد کنند.

حضور قبطی‌ها در فهرست حزب آزادی و عدالت با هدف خاصی بوده است؟

متاسفانه بله. کسانی هستند که سعی می‌کنند قبطی‌ها را از اسلام‌گرایان دور کنند و آنها را به یک موضع طایفه‌ای بکشانند...

چه کسی این کار را می‌کند؟

متاسفانه گروهی هستند که سعی می‌کنند قبطی‌ها را در یک جا جمع کنند و اجازه ائتلاف با دیگران را به آنها ندهند. امیدوارم قبطی‌ها خودشان به عنوان بخشی از سیاست جامعه مصر بتوانند انتخاب سیاسی خودشان را داشته باشند.

در مورد ساخت کلیساها چه می‌گویید؟

هیچ تبعیضی پذیرفتنی نیست. رژیم سابق سعی می‌کرد از قبطی‌ها سوءاستفاده کند. آنها را می‌گذاشت تا بدون مجوز کلیسا بسازند و بعد از آنها باج می‌گرفت. اینها باید تمام شود. مجوزهایی هست، قوانینی وجود دارد و ما از آزادی عقیده و تاسیس اماکن عبادی و حقوق مدنی افراد بدون هیچ‌گونه تبعیضی دفاع می‌کنیم. الان دوران ماست بدون هیچ مجامله یا پرده‌پوشی. اما دینی را که به آن اعتقاد داریم ما را برآن می‌دارد تا حتی جان‌مان را هم به خاطر غیرمسلمان فدا کنیم. تا چه برسد به حقوق مسلمانان!

کمک‌های مالی از خارج یا کشورهای عربی به طرف مصر سرازیر شده و ابعاد خطرناکی به خود گرفته است. زیرا بیم آن می‌رود که مصر نیز مانند عراق و لبنان به میدان بازی دیگران تبدیل شود. برخی می‌گویند حجم این کمک‌ها به میلیاردها دلار می‌رسد.

ما باید برسر این توافق کنیم که سرمایه‌گذاری خارجی (درحوزه امور سیاسی) یک جرم است و باید آن را رد کنیم و کسانی که مرتکب این کار می‌شوند مجازات شوند. درهمین حال ما اتهام زدن بیهوده به دیگران را هم نمی‌پذیریم. مثل اتهاماتی که به گروه‌هایی مانند ششم آوریل یا سلفی‌ها زدند.

اخوانی‌ها هم بودند؟

اینها دروغ است. من امیدوارم کسانی که چنین اتهاماتی را مطرح می‌کنند مستندات‌شان را در اختیار قوه‌قضاییه قرار دهند تا حقایق آشکار شود و هرکس به حق خودش برسد.

اخوان‌المسلمین بودجه‌اش را از کجا تامین می‌کند؟ هزینه بزرگ نامزدهای شما را در انتخابات چه کسی تامین کرده است؟

اخوان گروه بزرگ و گسترده‌ای است. هر یک از اعضا بخش ثابتی از درآمد خود را در اختیار گروه می‌گذارد. زیرا به این حرکت ایمان دارند. بسیاری از ماها امکانات مالی خوبی داریم. وقتی کسی به خاطر آن چیزی که ایمان دارد به زندان می‌رود یا می‌میرد دیگر صرف اموالش کار سختی نیست. هرکس بخواهد بودجه ما را بداند ما کاملا آمادگی آن را داریم که در صورت لزوم توضیح دهیم. اما در مورد تبلیغات انتخاباتی باید بگویم که هزینه ما در مقایسه با دیگران زیاد نبود. اکثر آنها هم به صورتی داوطلبانه تهیه می‌شد که طرفداران جماعت در اختیار ما می‌گذاشتند. این چیزی است که دیگران ندارند و احساس فرق می‌کنند.

حزب آزادی و عدالت نتایج خوبی را در انتخابات به دست آورد. اگر کارها به همین روال پیش برود شما اکثریت پارلمان را دراختیار خواهید داشت. درواقع پارلمان آینده یک پارلمان اخوانی خواهد بود؟

ما تلاش می‌کنیم یک اکثریت ملی و به‌هم‌پیوسته را در پارلمان تشکیل دهیم. به این معنا که فقط اخوانی‌ها یا حتی اسلام‌گراها نباشند. ما در فکر تشکیل یک اکثریت قاطع و کوبنده نیستیم. بلکه پارلمانی می‌خواهیم که متوازن باشد و بتواند ضمن قانونگذاری دولت آینده را هم تشکیل دهد. ما در ائتلافی که موقع انتخابات تشکیل دادیم حزب لیبرالی (الغد) و حزب چپ (الکرامه) و حزب ملی‌گرا (العمل) نیز وجود داشت. حتی احزاب جدید (پس از انقلاب) مانند تمدن و اصلاحات و النهضت نیز حضور داشتند. گروه ما آماده است با همه جریان‌ها در پارلمان ائتلاف کند.

بعد از انقلاب از نظام پارلمانی حرف می‌زدید. همچنان به آن پایبند هستید؟

این یک واکنش طبیعی در برابر نظام ریاست‌جمهوری (اقتدارگرا) و استبدادی بود. اما با مطالعات بیشتر دیدیم یک نظام پارلمانی – ریاستی از نظر قانون اساسی متوازن‌تر است.

درمورد قانون اساسی شما در جلسات شورای مشورتی شرکت کرده و بعد از آن خارج شدید. درحالی که این شورا به شما تضمین‌هایی را که خواسته بودید داد ولی شما آن را رها کردید. آیا راضی کردن شما تا این حد دشوار است؟

خلاصه مطلب این است که پارلمانی هست و قانون اساسی. در ابتدا کمیته عبدالعزیز را تشکیل دادند بعد شد کمیته یحیی الجمل. بعد سند السلمی. بعد اظهارات ژنرال‌های ارتش و در آخر گفتند شورای مشورتی... همه اینها تلاشی بود برای به حاشیه راندن پارلمان و گرفتن اختیاراتش یا اعمال سلیقه برآن. بیانیه‌های صادره از این شورا می‌گفت هیچ کاری به اختیارات مجلس ندارد اما برنامه کاری آنها چنین نمی‌گفت. از این رو موضع‌گیری ما این بود که هیچ‌گونه اعمال نظری را برای پارلمان نمی‌پذیریم. یک شورای مشورتی باید فقط نقش مشورتی داشته باشد.

بعضی معتقدند پارلمان در سیطره جریانات دینی است بنابراین یک قانون اساسی جانبدارانه و یک دولت دینی تحویل خواهد داد؟

پارلمان که قانون اساسی را نمی‌نویسد. اعضای آن کمیته‌ای مرکب از صدنفر تشکیل می‌دهند که نماینده گروه‌ها و طیف‌های سیاسی مختلف خواهند بود. آنها قانون اساسی را می‌نویسند و بعد این قانون در معرض داوری مردم قرار خواهد گرفت تا از طریق رفراندوم آن را بپذیرند یا رد کنند. از طرف دیگر ما مخالف یک دولت دینی (تئوکراتیک) هستیم. در فهم دینی ما جایی برای یک اسلام تئوکراتیک وجود ندارد. از طرف دیگر ما دولت سکولار را هم نمی‌خواهیم زیرا دین را به حاشیه می‌راند و فقط محدود به رابطه فرد با خالقش می‌کند. آن چیزی را که ما می‌خواهیم یک دولت دموکراتیک مدرن است که به هویت تمدنی یک جامعه احترام بگذارد.

ولی در رسانه‌ها اظهارات اخوانی‌ها آمده است که منصب (مرشد) را برتر از (نخست‌وزیر) می‌دانند؟

این اظهارات تکه‌پاره شده و از چارچوب اصلی‌اش خارج شده است و چیزی را نشان نمی‌دهد.

دکتر جنزوری (نخست‌وزیر فعلی مصر) طوری از اوضاع بد اقتصادی و کاهش بودجه حرف می‌زند که چشمانش پر اشک می‌شود. شما درباره این واقعیت‌ها چه معجزه‌ای دارید؟

مهم‌ترین چیزی که ما تلاش می‌کنیم ایجاد اصلاحات سیاسی و دموکراتیک و نهادینه‌شده و شفاف است. باید حساب‌کشی وجود داشته باشد تا غارتگری‌های گذشته تکرار نشود. این اصلاحات شاه‌کلید شکوفایی اقتصاد مصر خواهد بود. از آن گذشته باید برنامه‌ای برای توسعه داشت که بر سه محور متمرکز باشد: توسعه انسانی، توسعه عمرانی و توسعه تولید.

عدالت اجتماعی که مردم به خاطر آن انقلاب کردند در کجا قرار می‌گیرد؟

توازن اصل کلی تفکر ماست. توازن بین آزادی مالکیت و حقوق جامعه و طبقات فقیر. برداشت ما از اقتصاد اسلامی به سمت سرمایه‌داری سرکش سوق پیدا نمی‌کند. عدالت اجتماعی در راس توجهات ما قرار دارد. باید برای هرکسی یک زندگی شرافتمندانه وجود داشته باشد. دولت مسوول این کار است و باید از نظر آموزشی و بهداشت و خدمات در جهت مردم حرکت کند. ملت‌های زیادی هستند که از ما پیشرفته‌ترند. اما زمانی آنها پیشرفت کرده‌اند که دولت‌هایشان منافع مردم را در نظر داشته است نه منافع گروه‌های خاص را. کشورهایی نظیر سنگاپور و مالزی یا ترکیه را نگاه کنید.

درباره جنجالی که در مورد گردشگری به وجود آمده چه می‌گویید. به‌خصوص با فتواهای سلفی‌ها و...؟

اینها ربطی به ما ندارد. اسلام مانع گردشگری نیست. از زمان ظهور اسلام تاکنون آیا مسلمانان یا مصری‌ها مانع گردشگران بوده‌اند؟ من فقط از مسیحیان مصر نمی‌گویم بلکه حتی از رومی‌هایی که در بلاد شام زندگی می‌کردند هم می‌گویم. این همه تمثال‌های فرعون چطور در مصر باقی مانده است یا مجسمه‌های فنیقی در لبنان و آشوری در عراق و غیره. واقعیت این است که دولت سابق به جایگاه مصر آسیب رسانده بود. باید قبل از هرچیز امنیت وجود داشته باشد تا تعداد گردشگران افزوده شود.

منبع: الاهرام

روزنه

مقاومت مردمی اسراییل را کلافه می‌کند

■ مقاومت مردمی فلسطینی‌ها که به صورتی «مسالمت‌آمیز» جریان می‌یابد اثرگذاری خود را نشان داده است. همین مقاومت، عامل بازدارنده‌ای در برابر تجاوزات روزمره اسراییل و سیاست شهرک‌سازی این رژیم بوده است. درهمین حال این مقاومت، یک کمربند ایمنی از سوی فلسطینی‌ها در برابر حملات شهرک‌نشینان و تعرض‌های مختلف آنها به حساب می‌آید. جمال جمعه، رییس بخش تبلیغات مقاومت مردمی علیه دیوار حایل و شهرک‌نشینی می‌گوید: چیزی که باعث تقویت این نوع مقاومت با وجود بی‌توجهی سیاسی و رسانه‌ای به آن می‌شود این است که بر خود اتکا دارد. از این رو همین‌طور پیشرفت می‌کند و با ایجاد همبستگی‌های بین‌المللی اکنون خود را بر قلمرو داخلی و خارجی فلسطین تحمیل کرده است. وی در عین حال خواستار اتخاذ یک استراتژی واحد برای تحکیم مقاومت مردمی است. باید به همه فلسطینی‌ها اجازه داده شود تا در این مقاومت مشارکت داشته و از تمام امکانات خود استفاده کنند. وی از دولت خودگردان می‌خواهد از این مقاومت دفاع کرده و پشتیبان پایداری شهروندان باشد.

چنان‌که کریم جبران می‌گوید تهیه اسناد، نقش مهمی در پشتیبانی از این مقاومت دارد. او که در یک مرکز اسراییلی مربوط به حقوق‌بشر در سرزمین‌های اشغالی فعالیت می‌کند، می‌گوید دوربین‌هایی که در مناطق تماس با اسراییلی‌ها یا شهرک‌نشینان موارد نقض حقوق‌بشر را ثبت و ضبط می‌کنند، اسراییل را کلافه کرده و باعث شده چندین بار تجاوزگران را به دادگاه بکشاند. به گفته او «دوربین» نقش مهمی در تقویت مقاومت مردمی دارد. مرکز عمومی مقاومت مردمی برای همین خواستار آن شد که از ۲۵۰ دوربین در جاهای مختلف در کرانه باختری بهره‌برداری شود. این امر موجب کاهش تجاوزات به خصوص در الخلیل شده است و به گفته او «وحشی‌گری‌های آنها را در معرض افکار عمومی اسراییل» گذاشته است. مقاومت مردمی شیوه‌های مختلفی دارد که از زیرنظر گرفتن و سند جمع کردن تا گرفتن عکس و برخورد مستقیم با اشغالگران و حتی تحریم‌های اقتصادی و فرهنگی و برگزاری تظاهرات مسالمت‌آمیز در مناطق که شهرک‌سازی‌های آنجا را تهدید می‌کند، استمرار می‌یابد. تشکیل کمیته‌های مردمی یک بخش دیگر از این مقاومت مردمی است که به‌خصوص در برابر به آتش کشاندن مساجد یا مزارع کشاورزی می‌تواند وارد عمل شود. این کمیته‌ها از طرف دولت خودگردان نیز حمایت شده است.

منبع: الجزیره

با هزار تومان خیلی کارهای مهمی میشه کرد!

سال پیش از شما پرسیدیم که با هزار تومان چی کار می‌شه کرد و از شما دعوت کردیم که با مشارکت در طرح عشویت محک با پرداخت ماهیانه حداقل هزارتومان به بزرگترین خانواده حامی کودکان مبتلا به سرطان بپیوندید. امسال می‌خواهیم بگوییم که با هزار تومان‌های شما در محک چه کار می‌کنیم: ما با تکیه بر کمک‌های شما از سال ۱۳۷۰ تاکنون موفق به حمایت همه جانبه از بالغ بر ۱۶۷۰۰ کودک مبتلا به سرطان در سراسر ایران شده‌ایم و در سال ۸۹ تنها بیمارستان فوق تخصصی سرطان کودکان در خاورمیانه را بنا نهاده و بهره‌برداری کرده‌ایم. و فقط در این بیمارستان تا امروز بالغ بر ۳۵۰۰ کودک از سراسر ایران، رایگان درمان شده‌اند.

اگر شما هم حامی فقط هزار تومان به محک کمک کنین، می تونین ضمن پیوستن به بزرگترین خانواده حامیان کودکان مبتلا به سرطان در یکی از پر ارزش‌ترین حرکت‌های دنیا برای نجات جان هزاران کودک مشارکت کنید.
برای پیوستن به خانواده بزرگ محک با شماره ۳۳۵۴۰ تماس بگیرید.

محک
mahak-charity.org

برای بازدید از این مجموعه که حامل عشق شماست، با شماره تلفن ۰۲۱۰۱۲۳۵۰ تماس حاصل فرمایید.
از اینکه به پیام ما توجه کردید سپاسگزاریم.